

Eventyret lukkes (i kapellet)

Mindet har varet længe nok. Stilheden har varet længe nok. De fire eksistenser som hver havde deres rolle i den døde kvindes livshistorie knæler udtryksløse i mørket. Én prøver at rejse sig men kan ikke samle kræfter. En anden prøver at tale men kan ikke finde ord. Alle stirrer de blindt frem for sig. Tomhed. Den eneste følelse vågenatten har ladet tilbage. Men morgengryet er endnu skjult et sted bag horisonten. Et sted bag portalen. Vejen ud af de dødes rige.

"Hvem er du?" synes en indre stemme at spørge hver enkelt. Det eneste svar: en enlig flamme, dunkel over dødslejet. Dens skær løfter mørkets slør fra stenalteret som alle hoveder er tungt bøjede mod. En lille prinsesse hviler uskyldig i sorgens kerne. Hendes hud så bleg og fin at ingen véd om de skal lovprise hendes skønhed eller begræde hendes død.

"Jeg skænkede hende den største gave af alle", lyder det mere klart denne gang. Det er sikkert at der er en stemme nu. Om den kommer fra hjertet eller flammen er ikke til at sige. Måske den kommer begge steder fra. "Hun rakte gaven videre til jer, men I forstod aldrig at værdsætte den - kun at udnytte den. Hun blæste liv i jeres sjæle, og jeres eneste tak var at puste livet ud af hendes. I som kun eksisterede i hendes eventyrverden men alligevel vovede at ødelægge den!"

Flammen blusser vredt op og blinder for et øjeblik alle. Da synet atter vender tilbage, er pigen væk. I hendes sted ligger tragedien som de fire skikkelser gjorde hende til. Selv flakker de omkring som urolige skygger langs kapellets vægge. Udstødt fra lyset. Fortabt i mørket.

Atter tordner den mystiske stemme: "Ved den højeste af alle domstole hvor hjertet bekender og sjælen lytter anklager jeg jer for mordet på jeres skaber! Mordet på jer selv! Ja, flokkes I blot om portalen til frihed og liv! Den skal ikke glide op før I har svaret til dens eviggyldige retfærdighed, som enhver nedkaster over sig selv! Hvisk I blot i hjørner og kroge, men træd ej frem i lyset før I tør tale jeres forsvar!"

De fire skygger er smeltet sammen til én. Deres identiteter er revet bort, så pludselig som de opstod i eventyret der var deres Moders liv. Ambitioner og drømme er døet ud med den fortælling de selv stoppede. Fortællingen om udnyttelsen af uskyld.

Tilbage er I. Fire hjemløse sind fanget i Dødens hus. Vejen ud ligger lige frem for jer. Kan I finde nøglen i sjælemørket? Alt afhænger af jeres måske sidste ord. Hvad venter bag portalen?

Forsvaret kan begynde. Lad os alle bede ...

Forsvarspunkter
----

1. Retfærdiggør jeres medvirken i Moderens død.

2. Forklar hvordan Moderens ånd og fortælling kan leve videre i jer.

3. Hvad tror I venter bag portalen?

(NB! Det er essentielt for scenariets afslutning at de tre forsvarspunkter besvares **SKRIFTLIGT** inden næste fil/kuvert "Portalen" åbnes!)